

Griffienummer: 241

Notitienummer: 66.RW.200089-07.

Datum vonnis: 11.2.2014.

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Arrondissement Tongeren zitting houdende in Correctionele Zaken, 11^e Kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN ZAKE
HET OPENBAAR MINISTERIE
TEGEN

1. geboren te op en wonende te
2. geboren te op en wonende te

Verdacht van :

De eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

Te tussen 6 september 2007 en de datum van onderhavige dagvaarding:

op de percelen aldaar gelegen te gekadastraerd als afdeling met een globale oppervlakte van 43a 90ca eigendom van en ingevolge akte verleden door notaris te dd 1 februari 1999,

" ... de feiten voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par 1, 146, 1^e-3^e, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd 18 mei 1999"

A.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie)

namelijk:

- een houten chalet, met een oppervlakte van 5,5 m x 6,00 m en een hoogte van 2,40 m en afgedekt met roofing
- een afdak tegen de voorzijde van de chalet met een oppervlakte van 2,50 m x 4,00 m en een hoogte van 2,20 m, een vloer in tegels en afgedekt met geprofileerde staalplaten
- een terras in tegels op het gedeelte tussen de chalet en het afdak
- een berging in betonplaten met oppervlakte van 5,00 m x 5,00 m, een hoogte van 2,00 m, een vloer in tegels en afgedekt met geprofileerde staalplaten en rieten matten
- een houten berging/toiletruimte met een oppervlakte van 3,00 m x 1,50 m een hoogte van 2,00 m en afgedekt met eternieten golfplaten
- een omheining in draad met bovenliggend prikkeldraad en afgesloten met een metalen poort
- een prieeltje met terras, een waterput overdekt met een dak in pannen en een waterton

B.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt), te hebben in stand gehouden:

namelijk:

het aanleggen van een grote vijver op het achterliggend perceel

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van

op

6.9.2013.

Ref.:

Bedrag : 84,53 euro.

De Hypotheekbewaarder,

Gehoord in openbare zitting van 7.1.2014 de voordracht van de zaak ;

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering, bij monde van dhr.
en gezien het bevel tot dagvaarding ;

Gehoord Mter. loco Mter. advocaten te
in zijn verdedigingsmiddelen namens de beide beklaagden en in zijn
ondergeschikt verzoek om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en die
een conclusie en stukken neerlegt.

Allen gebruikten de Nederlandse taal ;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de
bewaarder der Hypotheken van 6 september 2013 nummer

Vaststellingen en beoordeling:

Beklaagden worden er volgens de dagvaarding van het Openbaar Ministerie van
verdacht bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
enerzijds constructies te hebben opgetrokken of geplaatst (artikel 4.2.1.1° a;
tenlastelegging A.) en anderzijds een aanzienlijke reliëfwijziging te hebben in stand
gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning (artikel 4.2.1.4°;
tenlastelegging B.).

De constructies betreffen een houten chalet, afdak, een terras in tegels, een berging in
betonplaten, een houten berging/toiletruimte, een omheining in draad met
bovenliggend prikkeldraad en afgesloten met metalen poort, een prieeltje met terras,
een waterput overdekt met een dak in pannen en een waterton. De aanzienlijke
reliëfwijziging betreft een grote aangelegde vijver. De constructies en de vijver
bevinden zich in ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk natuurgebied te

Ter terechtzitting heeft het Openbaar Ministerie haar tenlastelegging A. zoals
omschreven in de dagvaarding heromschreven in die zin dat beklaagden er enkel van
worden verdacht de betrokken constructies te hebben in stand gehouden, en niet te
hebben opgetrokken of geplaatst. Beklaagden kregen ter zitting de mogelijkheid zich
hierop te verdedigen en hebben zich bij monde van hun raadsman daar ook op
verdedigd.

Het Openbaar Ministerie gaf ter terechtzitting aan zich naar de wijsheid van de
rechtbank te gedragen, aangezien de constructies en de aangelegde vijver zouden
vallen onder het vermoeden van vergunning zoals opgenomen in artikel 4.2.14°, §2
van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Dit artikel bepaalt dat bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten
bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april
1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn,
voor de toepassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden geacht te

zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

In casu dateert het gewestplan van 15 april 1978, terwijl beklaagden op grond van de door hen neergelegde stukken, in samenlezing met het strafdossier, aannemelijk maken dat de chalet met afdak en terras, de houten berging/toiletruimte, de vijver, de omheining met metalen poort en de waterput overdekt met een dak in pannen reeds gebouwd werden voor de inwerkingtreding van het gewestplan.

De voormelde constructies vallen bijgevolg onder het vermoeden van vergunning voorzien in artikel 4.2.14°, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder dat dit wordt tegengesproken door een proces-verbaal dat binnen de vijf jaar na de oprichting van de constructies werd opgesteld. De processen-verbaal van vaststelling van het agentschap Inspectie RWO dateren immers pas van 6 september 2007 en 7 juli 2009.

De rechtbank stelt daarentegen vast dat beklaagden niet bewijzen dat de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton werden opgericht in de periode vanaf 22 april 1962 tot 15 april 1978, zodat het vermoeden van vergunning hiervoor niet speelt.

Bijgevolg acht de rechtbank tenlastelegging A., zoals hierboven heromschreven, slechts bewezen voor de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton, doch niet voor de overige constructies. Tevens acht de rechtbank tenlastelegging B. niet bewezen.

Strafmaat:

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, alsook met de persoonlijkheid van beklaagden.

De feiten die door de rechtbank bewezen werden verklaard, kunnen niet worden getolcreerd in het licht van een goede ruimtelijke ordening in ruimtelijk kwetsbaar gebied (natuurgebied).

Beklaagden verzoeken de rechtbank in ondergeschikte orde om hen de gunst van de opschorting toe te kennen.

De rechtbank is van oordeel dat aan beklaagden inderdaad de gunst van de opschorting kan worden toegekend gedurende een termijn van drie jaar, gelet op de omstandigheden eigen aan deze zaak, de aard van de inbreuk en het feit dat beide beklaagden beschikken over een blanco strafregister.

Herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur van het Vlaamse Gewest

De herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur werd gesteld bij brief van 8 december 2009.

De stedenbouwkundige inspecteur vordert het herstel in de oorspronkelijke staat door de verwijdering van alle constructies en van de vijver. Volgens de inspecteur leidt alleen deze maatregel tot de volledige verwijdering van de illegale toestand en komt deze maatregel per definitie tegemoet aan de vereisten van de goede ruimtelijke ordening.

De stedenbouwkundige inspecteur argumenteert dat het perceel zich in ruimtelijk zeer kwetsbaar gebied bevindt, meer bepaald de die vanwege haar ligging wordt bedreigd door eutrofiëring. De wederrechtelijk opgerichte constructies en materialen vormen een bedreiging voor het natuurlijk milieu en voor de schoonheidswaarde van het landschap.

Aangezien de rechtbank de illegaliteit enkel heeft vastgesteld voor de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton, die later werden opgericht, kan de herstellvordering geen betrekking hebben op de overige constructies die in de dagvaarding werden voorzien.

De stedenbouwkundige inspecteur vraagt de herstellvordering ook toe te kennen voor de kunstmatige afbakening rond de vijver en het afschuiven van de vijveroever tot een helling van 25%. Op basis van de foto's die beklaagden bijbrengen, is de rechtbank evenwel van oordeel dat het bewezen voorkomt dat deze niet van recente datum zijn. Uit de foto's die zich in het strafdossier bevinden, kan het tegendeel niet worden afgeleid, onder meer ook gelet op de verschillende hoeken van waaruit de respectieve foto's getrokken werden.

De rechtbank is bijgevolg van oordeel dat de herstellvordering enkel moet worden ingewilligd voor de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton, die een uiting zijn van een voortschrijdende toestand in ruimtelijk zeer kwetsbaar gebied, die niet kan worden getolereerd.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis en een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging wordt opgelegd voor zover beklaagden niet vrijwillig overgaan tot uitvoering van de herstellvordering.

Daarenboven wordt overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bevolen dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve kunnen voorzien in de uitvoering van het herstel in de vorige staat wat betreft de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton, voor zover dit niet zou zijn gebeurd binnen de voormelde termijn van 12 maanden.

Gezien de artikelen hierna vermeld, door de Voorzitter ter zitting aangeduid:

Wetboek van rechtspleging in strafzaken: art. 194, 185.

Strafwetboek: art. 66.

Art. 99, par 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd 18 mei 1999.

Art. 3 - 6 van de Wet van 29.6.1964 gew. bij art. 3 van de Wet van 10.2.1994 en art. 6 van de Wet van 22.3.1999.

Wet 1/8/1985 art. 29 - KB 18/12/1986 - gew. Wet 24/12/1993 art. 1, 2° - KB 19/12/2003

KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid - gew. KB 23/12/1993 art. 1 - gew. KB 11/12/2001 - gew. Wet 22/04/2003

Wet 5/03/1952 art. 1 - gew. Wet 24/12/1993

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart beklagden en niet schuldig aan de tenlastelegging B., zoals omschreven in het bevel tot dagvaarding en spreekt hen hiervoor vrij.

Verklaart beklagden en schuldig aan de tenlastelegging A., zoals hoger heromschreven, doch enkel voor wat betreft de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton.

Gelast hiervoor voor beide beklagden de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden.

Legt aan beide beklagden overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van ieder 51,20 euro.

Willigt de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur in voor wat betreft de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton en zegt voor recht dat de plaats in de vorige staat moet worden hersteld binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging.

Zegt voor recht dat er geen aanleiding bestaat tot het opleggen van een dwangsomtermijn in zin van artikel 1358 bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Beveelt dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve kunnen voorzien in de uitvoering van het herstel in de vorige staat wat betreft de berging in betonplaten, het prieeltje met terras en de waterton, voor zover dit niet zou zijn gebeurd binnen de voormelde termijn van 12 maanden.

Verwijst de beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 146,28 euro.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting de elfde februari tweeduizend veertien.

Alwaar aanwezig waren:

alleenzetelend Rechter,

Het Openbaar Ministerie, zoals bij naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak, en
jed. Griffier (MB. 5.12.2011- BS.9.12.2011).